

SLIKKERTJES-NIEUWSBRIEF

FAMILIEVANDERSLIKKE.NL

Derde jaargang (verschijnt maandelijks)

nummer 33, augustus 2009

Geliefde familie

Het is ons voornemen om iedere maand op de voorpagina een foto te plaatsen uit het "verre" verleden, maar daar hebben wij ook jullie medewerking voor nodig.

Onderstaand zien jullie foto's van **Opa en Oma van der Slikke** van hun trouwdag op 6 juni 1934 en toen zij 65 jaar getrouwd waren op 6 juni 1999. Toen **Opa** trouwde was hij 20 jaar en **Oma** net nog 19 jaar. Dit betekent dat op de rechtse foto **Opa** 85 jaar oud was en **Oma** dus net nog 84 jaar. Op deze foto zitten zij samen knus gezellig op de bank in "Huize Rehoboth" te Rotterdam. Je zou niet zeggen dat zij vele zorgen hebben gehad. Veel, ja zeer veel hebben zij mee moeten maken, jaren van voorspoed maar ook jaren van tegenspoed. Van hun levensjaren is veel op papier gezet.

Aan de hand van de foto's die in het verleden zijn genomen, willen wij graag de komende tijd de voorpagina van de nieuwsbrieven vullen. Daarom doen wij een beroep op jullie allemaal, heb je een foto van vroeger, stel deze beschikbaar aan de redactie van "**Slikkertjes Nieuwsbrief**". Heb je er nog een verhaal bij, dan zouden wij die graag bij willen hebben. Wij zullen er dan zorg voor dragen dat het opgenomen wordt in de nieuwsbrief. Uiteraard krijg je de foto terug. Wij zijn benieuwd.

REDACTIE:
M.M. VAN DER SLIKKE

EMAIL:
SLIKKE@VERSATEL.NL

SITEBEHEER:
MARIEKE ROOZENDAAL -
VAN DER SLIKKE

EMAIL:
A.ROOZENDAAL@SOLCON.NL

ZIEKENHOEKJE

Wij hebben van (oom) **Johan van der Slikke (05-00-00)** op 11 september jl. de volgende mail ontvangen.

Beste Maarten,

Een poosje geleden zou ik mailen hoe het met Clazien ging. Die dag ging het goed met haar, maar dezelfde dag kwam daar alweer een verandering in. Dus dacht ik: laat ik nog even een dag wachten. Inmiddels is er weer enige tijd verstreken. Voorlopig echter lijkt er geen wijziging in de situatie op te treden, zodat ik nu wel kan mailen hoe de toestand is.

Met de haematoloog was afgesproken om 's maandags een telefonisch consult te houden. Maar afgelopen vrijdag belde hij al op dat het gesprek met de andere haematologen heel voorspoedig gegaan was en dat ze besloten hadden om geen chemokuren meer te geven. De bedoeling was om er drie te geven, maar de eerste chemokuur had de ziekte al met 90%

terug gedrongen. Wanneer de ziekte met 50% afgenomen was, was dit al voldoende geweest voor een stamceltransplantatie. Ze waren heel blij met dit resultaat. (Clazien zag al die blij gezichten van die haematologen al voor haar). Maar goed, besloten is nu om Clazien 7 oktober op te nemen in de Daniël den Hoed kliniek. De 10e oktober worden bij haar broer de stamcellen afgenomen en de dag erna krijgt Clazien de stamcellen toegediend. Voor de toediening krijgt Clazien nog wel een chemokuur met Fludara en een algehele bestraling.

Momenteel worden nog veel onderzoeken gedaan om te kijken of er nog verborgen ziektekiemen in het lichaam huizen. Tot soms wel 8 onderzoeken per dag. Er moeten nog wat chirurgische ingrepen verricht worden, zoals een kaakoperatie en er moet nog een Hickman catheter geplaatst worden maar al met al schijnt er nu toch schot in te komen. De stamceltransplantatie duurt maar een paar dagen, zodat we hopen dat Clazien weer snel ontslagen wordt.

Ik hoop dat ik duidelijk genoeg ben overgekomen, zodat je deze ontwikkeling in de eerstvolgende nieuwsbrief kan mededelen. Zijn er nog vragen dan hoor ik het wel.

Een hartelijke groet aan Fia en de kinderen.
Je broer

Johan

Johan, wederom bedankt voor je mail. Wij zijn blij om te horen dat eindelijk de stamceltransplantatie kan plaatsvinden. Jullie gaan weer een spannende tijd tegemoet. Het is onze wens en bede dat de Heere dit alles nog wil zegenen. Allicht zijn er onder ons die **Clazien** nog een kaart wil sturen. Zoals gebruikelijk volgt hier haar adres.

**C. van der Slikke-de Niet
Rokkeveenseweg Zuid 145
2718 EM ZOETERMEER**

Mailadres:
telefoonnummer:

**@klikSAFE.nl
079-3619228**

Dan hebben wij nog een bedankje ontvangen van **Noortje van der Slikke (07-04-02)**. Jullie weten het nog wel, in de vorige nieuwsbrief hebben wij vermeld dat **Noortje** tijdens de vakantie haar linkerarm had gebroken, maar gelukkig is alles voorspoedig hersteld.

Lieve familie,

Ik wil iedereen, die mij een kaartje heeft gestuurd heel hartelijk bedanken. Het was echt een verrassing dat de postbode iedere keer wat voor mij bij zich had!

Mijn arm is gelukkig weer uit het gips en ik kan hem weer helemaal gebruiken.

Liefs van Noortje van der Slikke

GEBOORTE

Soms zit het leven vol met verrassingen. De familie van **(ome) Maarten en (tante) Sophia (07-00-00)** kregen in de afgelopen week van **Jacob en Dámaris Roomer-van der Slikke (07-07-00)** de hier naast gelegen kaart in de brievenbus. De inhoud spreekvoor zichzelf.

Jullie zullen begrijpen dat zij allen zeer verbaasd waren.

Jacob en Dámaris, van harte gefeliciteerd met deze blijde mare. Wij hopen dat jullie een fijne tijd tegemoet gaat. Er is veel te regelen, maar dat zal geen probleem zijn.

Dan hebben wij nog een nieuwtje.

Op 3 september jl. op de verjaardag van **(tante) Hanna van der Slikke (06-00-00)** deelde **Chris en Marjan Vuijk (06-03-00)** ons mede dat ook zij een baby'tje verwachten. De baby wordt al binnen enkele maanden verwacht. **Chris en Marjan** maar ook jullie kinderen, van harte gefeliciteerd. Wij hopen dat ook bij jullie alles voorspoedig mag gaan. Het zal best af en toe wat moeilijk zijn, maar als de baby eenmaal geboren is, dan voel je weer hoe rijk je bent met zo'n schat.

Dan wederom zoals jullie gewend zijn een overzicht van de gezinnen waarvan wij "officieel" weten dat daar een baby wordt verwacht.

- **Martijn en Debora de Groot-van Krimpen (03-13-00)** half september
- **Gert en Karen de Weerd-Stam (11-05-00)** in september
- **Marieke Roozendaal-van der Slikke (07-06-00)** in oktober
- **Chris en Marjan Vuijk (06-03-00)** in december
- **Jacob en Dámaris Roomer-van der Slikke (07-07-00)** in maart 2010

BIJDRAGE VAN

Dan komt nu een bijdrage van **dr. ir. Marinus van Krimpen (03-02-00)**. Hopelijk weet nu iedereen **Marinus** te plaatsen.

Bijdrage Marinus aan Slikkertjes-Nieuwsbrief

Beste Familie,

Deze keer heb ik het stokje voor de Slikkertjes-Nieuwsbrief ontvangen. Mijn naam is Marinus van Krimpen, oudste zoon van (oom) Cock en (tante) Lydia. Zoals jullie (mogelijk) weten hadden we thuis een groot gezin, bestaande uit vader, moeder en veertien kinderen. Tot ons verdriet is Pa inmiddels 2½ jaar geleden overleden.

Toen mijn moeder een keer moest bevallen, waarschijnlijk van Arend, werd ik bij Opa en Oma van der Slikke aan de Binnensingel gebracht. Ik herinner me nog dat verschillende

ooms en tantes toen nog thuis woonden. 's Ochtends vroeg smeekten ze me om de beurt om bij hun in bed te komen liggen. Oom Maarten smeerde me toen letterlijk en figuurlijk een zeer dik belegde boterham met pindakaas aan, die ik maar met moeite weg kreeg. Oma had spannende indianenstripboeken over Old Shatterhand en Winnetou, die ik menig keer herlezen heb. Ons gezin woonde lange tijd in een flat aan de Eksterlaan in Vlaardingen. Een aantal jaren woonde opa en oma van der Slikke een verdieping boven ons. In deze tijd hadden we uiteraard veel contact met elkaar. Ze hadden een poedeltje (Blenda?) en een Beo. De poedel had een keer schurft en ter voorkoming van krabben kreeg hij een kap over zijn kop. Opa bracht ons wel eens met zijn

Daf naar school. Tijdens mijn middelbare schooltijd heb ik regelmatig bij diverse ooms en tantes gefunctioneerd als oppasser.

Ondertussen ben ik 45 jaar oud en alweer 22 jaar gelukkig getrouwd met Gerda van den Berg (43).

We hebben drie kinderen gekregen: Jessica (17), Bouke (15) en Tabitha (11).

Het is trouwens verbazend hoe snel kinderen groot worden. Jessica zit alweer in het examenjaar en moet zo langzamerhand plannen gaan maken voor een vervolgopleiding of baantje. Tabitha zit in groep 8, zodat aan het einde van dit schooljaar het hoofdstuk 'basisschool' voor ons ook is afgesloten.. Met drie pubers in huis is het bij ons altijd wel een

'levendige' bedoening. We wonen in Woudenberg, gelegen in een prachtig landelijk gebied, zo ongeveer midden in de driehoek tussen Amersfoort, Zeist en Veenendaal. We waarderen het nog steeds dat we in de directe omgeving heerlijk kunnen wandelen en fietsen, terwijl de stad toch ook maar een kwartiertje rijden is.

Na mijn middelbare schooltijd op de Guido de Brès in Rotterdam ben ik dierenwetenschappen gaan studeren op de Landbouwniversiteit te Wageningen. Tijdens het laatste jaar van mijn studie zijn we getrouwd. We hadden toen de beschikking over een - zeker voor studentenbegrippen - zeer royale 5-kamerflat, waar we 2 jaar met veel plezier gewoond hebben. Na mijn studie heb ik verschillende landbouwkundige functies uitgeoefend. Zo heb ik onder andere een aantal jaren gewerkt als voedingsdeskundige bij een mengvoerfabrikant in Utrecht. Sinds 10 jaar ben ik als wetenschappelijk onderzoeker verbonden aan Wageningen UR Livestock Research in Lelystad. Hier houd ik me bezig met onderzoek naar de relatie tussen voeding en gezondheid, welzijn, milieu, productieprestaties en vlees-/eikwaliteit van varkens/pluimvee. Vorig jaar september ben ik gepromoveerd op de relatie tussen voeding en verenpikken bij leghennen. Mede hierdoor heb ik de laatste jaren weer erg veel contact met de universiteit in Wageningen. Nu zijn de rollen omgedraaid en begeleid ik studenten bij hun afstuderen. Naast de tijd die nodig is voor werk, gezin en kerkenraad (ouderling) blijft er niet veel tijd over voor echte hobby's. Bovendien vraagt het huis ook regelmatig om onderhoud. Als er nog tijd overblijft, wordt deze besteed aan fietsen, skaten of lezen.

Gerda heeft de pedagogische academie gevolgd en heeft daar nog steeds profijt van. Ze heeft een vaste aanstelling als groepsleerkracht voor één dag per week. Regelmatig werkt ze, vanwege schaarste aan invalkrachten, ook op andere dagen. Ze moet zichzelf echter wel goed in acht nemen. Ze heeft een aan psoriasis verwante vorm van reuma, wat zich o.a. uit in chronische vermoeidheid en gewrichtsklachten. Ze moet vaak rusten en ondanks dat ze een enorme doorzetter is, loopt ze regelmatig tegen haar grenzen aan. In tegenstelling tot mij heeft ze wel veel hobby's, vooral in de creatieve sfeer (naaien, knutselen, koken). Jessica zit in Havo 5 en is naast haar schoolwerk onder andere actief met dwarsfluiten. Bouke doet Havo 4; zijn vrije tijd brengt hij veel tussen de paarden door. Tabitha is dus aan haar laatste jaar op de basisschool bezig. Ze houdt erg van lezen en computeren en ze weet nu al dat ze journalist wil worden.

Als ik zo al schrijvend terugkijk op mijn leventje, dan ben ik dankbaar voor alle zegeningen. Ik ervaar heel duidelijk dat God mijn leven leidt van dag tot dag. Naast alle voorspoed gaan de zorgen echter ook ons gezin niet voorbij. In verband met onze gezinssituatie hebben we de laatste twaalf jaar talloze gesprekken en therapieën gehad met allerlei hulpverleners, begeleiders, mentoren en gezinstherapeuten. Inmiddels zijn we er helemaal 'hulpverlener moe' van. Toch ontvangen we iedere dag weer de kracht onze schouders eronder te zetten. Dit mogen we doen in afhankelijkheid van God. Het geloof geeft ons naast rust en kracht ook een geweldig perspectief op een heerlijke en volmaakte toekomst. Dit perspectief wensen wij ook alle leden van de Slikkertjes-clan toe!

Ik ben benieuwd hoe het mijn oudste nicht Joke Bakker is vergaan. Zij heeft toegezegd het stokje over te willen nemen.

Als jullie in de buurt van Woudenberg zijn, kom dan gerust langs (G. Doulaan 9; 3931 LG; T. 033-2865256)

Hartelijke groeten,
Marinus van Krimpen

Marinus, bedankt voor je bijdrage. Het is leuk om te lezen hoe het zo met jullie vergaat. Wij wensen jullie met elkaar nog vele gezonde en fijne jaren. En nu maar afwachten wat **Joke Bakker (01-02-00)** er van bakt. Het moet wel goed zijn want zij heeft jááááren voor de klas gestaan. Succes Juf!

(JEUGD)HERINNERINGEN

Hier komt dan de tiende aflevering van **Jeugdherinneringen** over de Tweede Wereld Oorlog. Door omstandigheden niet van **(oom) Jaap van der Slikke (02-00-00)** maar van **(tante) Nel Bakker van der Slikke (01-00-00)**. **(Tante) Nel**, bedankt, een mooi stukje. Wij zouden het fijn vinden als je in de toekomst meer van deze stukjes wil aanleveren.

Jeugdherinneringen 10

Hallo lieve familie,

Omdat (oom) Jaap deze maand geen tijd heeft schrijf ik (tante) Nel een stukje over de oorlog.

Na die dolle dinsdag waar (oom) Jaap laatst over schreef en door de spoorwegstaking kwam een groot deel van ons land in de Hongerwinter van 1944-1945 terecht. De spoorwegen reden niet dus werd het westen van ons land niet bevoorrad met de nodige voorzieningen. (Oom) Jaap zal daar de volgende keer wel meer over schrijven.

We leden dus honger en veel mensen in de grote steden zijn van de honger omgekomen. In Rotterdam werden de mensen met handkarren dood van de straat weggereden. De kerken deden wat ze konden om de mensen van voedsel te voorzien en ook werden kinderen door bemiddeling van de kerken uitgezonden naar streken waar nog te eten was. Zo ook in Vlaardingen waar (tante) Lydia en ik werden uitgezonden naar Lisse.

(Oom) Jaap had ook gemogen maar hij kon niet buiten zijn moeder want dat hadden we al eerder meegemaakt in Waardenburg waar wij in 1942 waren geweest in de grote vakantie. Hij moest toen na een week teruggehaald worden door heimwee.

Dus (tante) Lydia en ik mochten naar Lisse. De enige mogelijkheid om daar te komen was met de fiets, een fiets met massieve banden want fietsen met luchtbanden waren door de Duitsers gevorderd. Dus op een ochtend heel vroeg gingen we op weg, dat wil zeggen, (o)pa met mij achterop, (tante) Lydia bij een dochter van dominee Ligtenberg en nog een dochter van dominee Ligtenberg.

We waren nog maar bij Kethel toen er een luchtgevecht losbarste, dat waren Engelse en Duitse vliegtuigen die elkaar in de lucht beschoten. Dat was best angstig want de kogels vlogen om je oren en bovendien kon er een vliegtuig neergeschoten worden. Er was niets om te schuilen dus wij allemaal op de grond langs de slootkant. Gek genoeg was ik niet

bang want mijn vader was bij ons en de dominees dochters, daar had ik heel veel vertrouwen in.....

Na ongeveer een half uur konden we weer verder fietsen en waren de vliegtuigen verdwenen. Het fietste zeer zwaar op die massieve banden en pas in de middag kwamen (o)pa en de meiden moe in Lisse aan. (Tante) Lydia en ik gingen naar verschillende adressen. (O)pa kreeg een maaltijd en mocht blijven slapen bij de mensen waar ik mocht blijven. Dat was een heel goede maaltijd voor die tijd, spek en kapucijnnerwt.

Doch (o)pa's maag kon dat vette eten niet meer verdragen en 's nachts is hij heel beroerd geweest en kwam alles er weer uit. De andere dag gingen ze met z'n drieën weer terug naar Vlaarding en kregen nog wat eten mee.

(Tante) Lydia kwam geloof ik bij een familie met kinderen maar ik kwam bij een bollenkweker terecht die geen kinderen hadden, ze hadden een Joods jongetje in huis waar ik nog een foto van heb samen met (oom) Gerrit zoals ik de meneer mocht noemen waar ik in huis was. Het waren gegoede mensen met een heel mooi huis, ik kreeg ook een eigen kamertje om te slapen en had het best naar mijn zin. Aan de overkant van de Heerenweg was een Rotterdams meisje bij een familie in huis en daar kon ik het goed mee vinden ze is na de oorlog nog een keertje bij ons thuis geweest, ik weet niet meer hoe ze heette.

De familie had een dienstbode voor dag en nacht en dat was een boerendochter, daar mocht ik altijd mee naar de boerderij om eten te halen, ik kan me nog herinneren dat ze zulke heerlijke zelfgemaakte ham hadden.

De familie Nieuwenhuizen hadden geen kinderen maar 's middags zaten we altijd met z'n tienden te eten, een leraar van school en nog een jongen die bij een molen woonde ik ben ook wel eens met hem mee geweest, ik weet nog dat hij kon breien en dat vond ik heel bijzonder voor een jongen. Verder gingen we 's zondags naar de kerk, de Gereformeerde Gemeente waar toen ds. A. Verhagen stond.

Waar nu de keukenhof is was in de oorlog een bos en daar hadden de Duitsers een V-1 geplaatst die werden 's nachts afgeschoten en dat was een herrie van jewelste, wij keken op dat bos, er waren bollenvelden voor en dan had je het bos. Op een keer ging ik met de dienstbode hout sprokkelen in het bos want brandstof was er niet, ze kookte op hout in een fornuis.

Noodkacheltje of oorlogskacheltje

Noodkacheltje of oorlogskacheltje, uit de Tweede Wereldoorlog (1940-1945): een klein kacheltje, dat brandt op allerlei brandstoffen: oude kranten, kolengruis, sprokkelhout of houtjes afkomstig van gesloopte trapleuningen en meubels

Je mocht van de Duitsers hout sprokkelen maar geen bomen kappen, wij hadden een handkar bij ons.

Toen zagen wij een jongen een boom omhakken en ja hoor hij werd betrapt door een Duitser, hij werd meegenomen en die Duitser gaf toen die boom aan ons, hij vond zeker die dienstbode wel aardig maar wij boften want dat brandde langer dan dat sprokkelhout.

Zo zou ik nog wel een tijdje door kunnen gaan maar dan wordt het toch echt te lang.

Na de oorlog zijn we weer terug gehaald door (o)pa en (o)ma.

JARIGE VAN DE MAAND

Alvorens met deze rubriek te starten het volgende.

Het is ons opgevallen dat “**de Jarige van de maand**” steeds minder kaarten ontvangt terwijl deze rubriek juist zeer wordt gewaardeerd. Inmiddels zijn wij meer dan 20 jarigen van de maand verder. Dus als al degene die de jarigen van de maand zijn geweest mee zouden doen, dan zou nu “**de Jarige van de maand**” meer dan 20 kaarten moeten ontvangen. Niks is minder waar. Daarom een vriendelijk verzoek: Doe mee, en stuur of mail een kaartje naar “**de Jarige van de maand**”. Het wordt echt gewaardeerd.

Dan volgt nu “**de Jarige van de maand oktober**”. Wij hebben geen opgave gehad dus zijn wij zelf opzoek gegaan. Na ampel beraad hebben wij er één gevonden.
“**De jarige van de maan oktober**” is:

Renzo Vuijk(06-10-01)

Renzo is de oudste zoon van **Arjan en Coby Vuijk-van Egmond (06-10-00)**. Hij hoopt op 18 oktober 7 jaar te worden. Een leuke leeftijd om een felicitatiekaartje te ontvangen.

O ja, nog even zijn adres. **Koninginneweg 50**
3262 JC Oud-Beijerland
E-mail **arjan.vuyk@planet.nl**

En nu maar hopen dat jullie allemaal spontaan meedoen.

TENSLOTTE

Hartelijke groeten van

(Ome) Maarten en (tante) Sophia